

ken aan de Franse krijgsgevangenen te verstrekken, die net over de grens in een kamp verbleven. Overplaatsing naar 's Hertogenbosch volgde, alwaar bekend werd dat de Opbouwdienst in de Arbeidsdienst zou overgaan. Uiteraard weigerde Van Bijsterveld hiervoor te tekenen en hij werd in september 1940 ontslagen.

Terug in Rotterdam solliciteert Van Bijsterveld bij de Crisis Controle Dienst en weet via een relatie op het Ministerie zijn aanstelling als controleur te krijgen. Deze positie geeft hem de mogelijkheden voor Van den Berg spionagewerk te verrichten onder dekmantel van zijn CCD penning en -papieren. Kapitein Van den Berg verschaft hem een zender en zonder code probeert hij een contact met Engeland te krijgen.

Eind 1941 vonden grote arrestaties in de O.D.-groep plaats, ten gevolge van infiltraties en loslippigheid, waarop in het eerste O.D. proces 84 mensen ter dood werden veroordeeld en begin mei 1942 72 mensen werden geëxecuteerd, onder wie diverse opbouwdienstvrienden uit Van Bijstervelds opbouwdiensttijd, o.a. Joop Steenbergen en J. Honing. Vanaf dat moment begon Van Bijsterveld geld in te zamelen om de nagelaten betrekkingen te steunen. Via kennissen die bij de Hollandsche Disconteerings Maatschappij op de Schiekade werkten, kwam hij in contact met de heer G.J. Bensink, directeur van deze instelling, die bereid was te helpen financieren. Via de heer Bensink kreeg hij het adres van het studentenpension Claes de Vrieselaan 21, van het echtpaar P.L. Riedé en C. Riedé-Schröder, waar Frits Ruys woonde, die met een kleine eigen groep vanaf oktober 1940 actief was in hulp aan vervolgd, spionage en verspreiding van illegale lectuur en ook betrokken was bij de O.D. Deze groep ging later geheel op in de in 1942 tot stand gekomen Landelijke Organisatie voor hulp aan onderduikers. De oude Riedé was een oud-zeeman en Van Bijsterveld kon erg goed met hem overweg. De zorg voor de zeemansgezinnen, aan wie door de Duitsers uitbetaling van maandbrieven werd verboden, werd gebundeld in het Zeeliedenfonds, in Rotterdam geïnitieerd door de heer C. Trapman, en later geleid door de gezagvoerders A. Filippo en I.P. Gazan. Ook hierin was Van Bijsterveld zeer actief.

De grote moeilijkheden die men onervond met de financiering leidden er toe dat er in Rotterdam een Landrottenfonds tot stand kwam, dat later zou uitgroeien tot het Nationaal Steunfonds (N.S.F.). In de loop van 1943 werd door Pa Riedé, Cor van Bijsterveld, H.E. (Mans) Mees, de latere Rotterdamse leider van